

Portræt af et forretningsudvalgs medlem

Karen Hallberg
medlem af
Folkevirkes
forretningsudvalg

Jeg hedder Karen Hallberg og er Dansk Kvindesamfunds repræsentant i Folkevirkes forretningsudvalg.

Jeg er 69 år og har hele mit arbejdsliv beskæftiget mig med administration og regnskab.

Jeg har altid interesseret mig for ligestilling og ligestilling, første gang da jeg valgte en uddannelse som revisor, et fag der på daværende tidspunkt næsten udelukkende var et mandefag.

I perioden fra 1999 til 2011 var jeg forkvinde i Dansk Kvindesamfund, da det er en ulønnet funktion var det en utrolig travl periode, når det skulle kombineres med et administrativt lederjob. Forkvindefunktionen gav nogle enestående muligheder for oplevelser, jeg ikke vil være foruden. Det største var at være med i den danske delegation til FN's særlige generalforsamling i år 2000, denne generalforsamling handlede om kvindespørgsmål. Det var stort at sidde tæt på FN's talerstol og høre Kofi Annan's tale, at hilse på Madeleine Albright og at møde kvinder fra hele Verden.

Jeg opdeler ligestillingsspørgsmål i tre hovedområder:

1. Stærke kvinder i Danmark, der har et godt liv, men hvor der stadig ikke er ligestilling, er for få kvinder i de øverste ledelsesfunktioner, er for få kvinder i bestyrelser og manglende øremærket barsel til mænd.
2. Kvinder i Danmark, der marginaliserede på grund af vold, kulturelle strukturer eller misbrug.
3. Piger og kvinder ude i Verden, der lever uden rettigheder af nogen art.

VOLD MOD KVINDER

I dag koncentrerer jeg mig hovedsageligt om vold mod kvinder. Jeg var i 2007 med til at stifte Dansk Kvindesamfunds Krisecenter, og er i dag forkvinde for bestyrelsen.

Målgruppen for krisecentret er kvinder, der har været eller er udsat for fysisk, psykisk eller anden vold fra partner, ekspartner eller familie, eller kvinder som har været udsat for stalking. Krisecentret er et tilbud om hjælp til selvhjælp, hvorfor det er vigtigt, at de kvinder de indlogeres i stor udstrækning kan tage vare på sig selv og eventuelle børn. Ved mistanke om psykisk sygdom eller misbrug af enhver art, vurderes kvinden ikke til at være inden for målgruppen.

Det er vores målsætning at støtte voldsramte kvinder til at skabe en fremtidig tilværelse fri for vold. Vi arbejder ud fra en empowerment-orienteret tilgang, blandt andet ved at have fokus på medinddragelse og medbestemmelse. Vi har velfungerende hus med 4 familieværelser og 4 værelser til enlige kvinder, og personalemæssig har vi ansat socialrådgivere, en børnerådgiver, weekend- og nattevagter samt en stor gruppe frivillige.

Vi har årligt ca. 500 rådgivningssamtaler. Der er altid stor interesse for hvor længe kvinderne bor på krisecentret, omkring 30% flytter inden for en uge og omkring 60% bor der mellem 3 måneder og over et år.

FORENINGSARBEJDE

Inden for foreningsarbejde er jeg medlem af bestyrelsen i Kvindernes Bygning, Dansk Kvindesamfunds Københavnskreds, Dansk Kvindesamfunds Rådgivning, KULU (Kvindernes U-landsudvalg) og flere legatudvalg.